

HTML

- DOCTYPE یا document type declaration در ابتدای کد HTML ما قرار می‌گیرد و مشخص می‌کند که صفحه مورد نظر با چه نسخه‌ای از HTML نوشته شده است. و کمک می‌کند تا صفحه ما در مرورگرهای مختلف به درستی ایندکس شود.
- برای ذخیره داده‌های شخصی در صفحه مورد نظر یا برنامه ما استفاده می‌شود. همچنین به ما این امکان را می‌دهد تا ویژگی‌های این داده‌ها را برای تمام عناصر HTML اعمال کنیم. این ویژگی عمومی است می‌تواند برای هر عنصر HTML استفاده شود.
- تگ‌های CSS را می‌توان به صورت inline ، internal و external استفاده کرد. در مورد استفاده‌ی inline و internal کد‌های CSS ما در کد HTML ما قرار می‌گیرد. و در مورد external کد‌های CSS ما در یک فایل جدا قرار می‌گیرند. روش external می‌تواند بهتر باشد چرا که در روش external می‌توانیم ظاهر کل صفحه را با تغییر تنها یک فایل عوض کنیم. همچنین کد‌های ما مرتب‌تر خواهند بود. در خصوص تگ‌های script ، این تگ‌ها می‌توانند پرفورمنس صفحه را تحت تأثیر قرار دهند. چرا که ترتیب لود شدن عناصر مهم هستند. برای مثال ابتدا باید عناصر در بخش <head> لود شوند. اگر تگ‌های script در این بخش باشند می‌توانند عملکرد را کند کنند.

CSS

- در resetting استایل‌های پیش فرض مرورگر را حذف می‌کنیم. اما در normalizing پیش فرض‌های مفید را حفظ می‌کنیم و همه‌ی آن‌ها را از بین نمی‌بریم. normalizing فناوری‌ای جدیدتر از resetting است و ماژولار و استفاده از آن آسان است. در نهایت هر دوی این روش‌ها برای جلوگیری از بهم خوردن و بهتر شدن رابط کاربری ما هستند. بنابراین باید بسته به نیازمان ببینیم که می‌خواهیم از کدام استفاده کنیم. اگر نیاز داریم تا همه استایل‌ها (از جمله margin ، padding و ...) در همه‌ی مرورگرها حذف شود تا خودمان آن‌ها را استایل کنیم باید از resetting استفاده کنیم. اما اگر از برخی استایل‌های پیش فرض خوشمان می‌آید و به آن‌ها نیاز داریم و تنها می‌خواهیم یکپارچگی بین مرورگرها بیشتر باشد از normalizing استفاده می‌کنیم.
- box-sizing به ما این امکان را می‌دهد تا padding و border را به صورت کلی برای یک عنصر در عرض و ارتفاع آن اعمال کنیم و نحوه محاسبه عرض و ارتفاع یک عنصر را مشخص می‌کند.

- برای آنکه روش قرار گیری عناصر در صفحه وب مشخص شود، چهار روش وجود دارد:

Static: این روش به صورت پیش فرض تعیین شده است و همه‌ی عناصر به ترتیبی هستند که در کد تعریف شده‌اند.

Relative: در این روش عنصر نسبت به موقعیت عادی و استاتیک خود قرار می‌گیرد و جا به جا می‌شود.

Absolute: این روش به این امکان را می‌دهد تا عنصر خود را دقیقاً در جایی که می‌خواهیم قرار دهیم. در این روش عنصر نسبت به اولین والد خود که موقعیت آن استاتیک نباشد قرار می‌گیرد. و اگر والدی نباشد نسبت به کل صفحه قرار می‌گیرد.

Fixed: در این روش عنصر نسبت به پنجره مرورگر قرار می‌گیرد. یعنی هنگامیکه صفحه scroll شود نیز عنصر مورد نظر به صورت ثابت در جای خود قرار خواهد داشت.

- اگر طراحی صفحه وب به صورت Responsive باشد باید این امکان را بدهد تا برنامه ما بر روی صفحه نمایش دستگاه‌های مختلف قرار گیرد و محتوا را به گونه‌ای نمایش دهد که کار با آن برای کاربر راحت باشد. اما اصطلاح mobile-first designed همانطور که از نام آن پیداست به این معنی است که طراحی محصول ابتدا از تلفن‌های همراه (صفحه نمایش کوچکتر) که احتمالاً محدودیت‌های بیشتری هم دارد شروع شده است و سپس ویژگی‌های آن برای ایجاد نسخه تبلت یا دسکتاپ (صفحه نمایش بزرگتر) گسترش داده می‌شود.